

[Justitsministeren.]

Det ærede 7de landstingsvalgte Medlem (Rytter) gjorde en Bemærkning om, at man nu ikke kunde finde ud af de forskellige Straffe, idet Straffen snart kunde være vanærende og snart ikke vanærende; f. Eks. kunde Fængsel paa sædvanlig Fængkost snart være vanærende og snart ikke vanærende. Jeg ved meget vel, at det ærede Medlem blot kom til i Korthed at udtrykke sig noget utydeligt; derfor vil jeg tildele mig rent en passant at rette det. Straffe kan være idømt snart for vanærende Handlinger og snart for ikke vanærende Handlinger; men Straffen er aldrig vanærende. Det er Handlingen, der er vanærende eller ikke vanærende; det er en ærlig Sag at faa sin Straf. Men det er vi nu ikke uenige om.

Endelig har baade det ærede 7de landstingsvalgte Medlem og det ærede 16de landstingsvalgte Medlem (Godskesen) opponeret imod, at den Enighed, som findes mellem os alle om, at den velstillede skal idømmes en forholdsvis højere Bod end den fattige for den samme Forseelse, faar Udtryk gennem Dagsboden. Jeg kan ikke sige andet end, at det forekommer mig, at Dagsboden er det bedste Udtryk for den Opfattelse, som vi er enige om. Men vi kan jo forhandle om en Affattelse, som fastslaar en bestemt Regel om, at Bøderne skal udmaales efter vedkommendes Betalingsevne og Formuetilstand i det hele. Naar vi er enige i Princippet, maa vi vel ved samlede Kræfter kunne finde en Affattelse, som vi alle kan føle os tilfredse med.

Jeg glædede mig meget over at høre det ærede 16de landstingsvalgte Medlems Tale og specielt over de humane og overordentlig sunde Betragtninger, hvormed han ledsagede sine Bemærkninger om, at han kunde ønske en noget længere Forældelsesfrist for Fosterdrab end et Aar. Der-til kan jeg kun sige, at om man skal fastsætte en saadan Forældelsesfrist til et eller to Aar — mere skulde der dog vel ikke være Tale om —, er jo noget, man kan forhandle sig til Rette om.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) mente, at en Frist af 5 Aar for Æresoprejsning var for lang, og nævnte som Begrundelse derfor, at hvis der var afsagt en helt forkert Dom over en Mand, hvorved han var kendt skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, var det dog forførdeligt, naar Sagen blev oplyst, at han saa ikke kunde faa Æresoprejsning, før de 5 Aar var gaaet. I saadanne Tilfælde maa jeg antage, at

Sagen bliver genoptaget, for saa maa jo Dommen kasseres, og saa bortfalder Æres-tabet dermed.

Jeg skal slutte med at sige, at en Straffelov som den foreliggende kan man i Sandhed blive ved at forhandle om, at file og rette paa. Det kan vi gøre i 2—3 Maaneder nu, og hvis Lovforslaget saa ikke er endeligt vedtaget, kan vi gøre det hele næste Rigsdagssamling, og saa kan vi maaske gøre det i flere efter hinanden følgende Rigsdagssamlinger. Det er ogsaa meget rigtigt, som det ærede 7de landstingsvalgte Medlem (Rytter) gjorde opmærksom paa, at man i andre Lande har arbejdet endnu længere, end vi har gjort, uden at naa et Resultat, at faa en Straffelov endeligt vedtaget. Men naar vi nu har arbejdet i 25 Aar, kunde det dog maaske være nok, og derfor er jeg saa glad over, at det ærede 7de landstingsvalgte Medlem og det ærede 16de landstingsvalgte Medlem saa bestemt har lovet at sætte deres store Indsigt og al deres Energi ind paa, at det nu endelig maatte lykkes for den danske Rigsdag at faa skrevet Danmark en ny Straffelov, som naturligvis ikke vil blive det endelige Ord. Hvornaar siges overhovedet her paa Jorden det endelige Ord? det har det ærede Medlem, der nys talte, (Gunnar Fog-Petersen) fuldkommen Ret i. Men han har i Sandhed ogsaa Ret i, at naar nu først gamle Goos — hvis jeg maa udtrykke mig saaledes i al Ærbødighed —, derefter Torp og derefter saa mange andre kyndige Jurister i to Kommissioner, endvidere tre efter hinanden følgende Justitsministre og Rigsdagen i et Par Aar har arbejdet paa dette Forslag, og vi nu er kommet saa nær, som vi virkelig er, ved, at begge Ting kan blive enige om en Affattelse, bør vi gøre vort yderste for at faa denne frem og faa Lovforslaget endeligt vedtaget.

Idet jeg for tredie Gang takker de to ærede Medlemmer for det Løfte, de har givet om at sætte al deres Evne og Energi ind paa nu at faa løst denne Sag, skal jeg da slutte med at sige, at Udvalget kan regne med at have Justitsministeriets Ekspert i Straffelovssager og min Ringhed fuldkommen til Disposition, naar som helst det maatte ønske det for at fremme Arbejdet paa at gennemføre dette Lovforslag.

Rytter: Maa jeg først overfor den ærede Ordfører for det radikale Parti sige, at det ærede Medlem forekom mig saa radikal, at det paa mange Punkter vil være